

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 9P/59/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815217118
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Gešvantnerová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2018:3815217118.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza vo veci starostlivosti o maloletého: Q. P. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, dieťa matky: T. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. B. XX/XX, O., zastúpená JUDr. Katarínou Gallovou, advokátkou so sídlom E. Belluša 10, Piešťany a otca: P. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX/X, O., v konaní o zmenu rozhodnutia súdu o úprave rodičovských práv a povinností

rozhodol:

Súd konanie o návrhu otca na zverenie maloletého do jeho starostlivosti zastavuje.

Rozsudok Okresného súdu Prievidza 13P/37/2013 zo dňa 25.9.2013, právoplatný 1.10.2013 sa v časti úpravy styku mení tak, že súd styk otca s maloletým neupravuje.

Súd zamietá návrh otca na uloženie výchovného opatrenia - dočasného odňatia maloletého z osobnej starostlivosti matky na dobu štyroch mesiacov a jeho zverenie do osobnej starostlivosti špecializovaného zariadenia Orchidea n.o., so sídlom Necpalská cesta 32, Prievidza, ktorý sa mal realizovať na pracovisku v Bošanoch a mala byť uložená povinnosť maloletému podrobiť sa po určenú dobu štyroch mesiacov pobytu a diagnostike a odbornej pomoci v tomto zariadení s úpravou styku s maloletým podľa pravidiel tohto zariadenia.

Súd ukladá výchovné opatrenie rodičom maloletého, otcovi a matke - povinnosť podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu v špecializovanom zariadení Centrum Návrat Žilina, ul. Republika 31 po dobu jedného roka s tým, že nezisková organizácia určí termín a pracovisko poskytnutia psychologického poradenstva, ktoré bude zamerané na odstránenie vzájomnej nenávisť rodičov, na prijatie vlastnej zodpovednosti za vstup do vzťahu s druhým rodičom maloletého, za kvalitu spoluzitia, rozpad manželstva a porozvodovú situáciu, ďalej na rozchod v dobrom s partnerom a partnerkou, ktorého si vybrali ako dospelí za rodiča svojho dieťaťa a na dopriatie lásky a ochrany druhého rodiča, uznanie rovnakej zodpovednosti druhého rodiča za výchovu a starostlivosť o spoločné dieťa a na pochopenie a rozvinutie ďalších aspektov zodpovedného rodičovstva.

Súd návrh otca na uloženie výchovného opatrenia maloletému podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu na obnovu vzťahu maloletého k otcovi a odstránenie problémov pri realizácii styku otca s maloletým z a m i e t a.

Štátu súd náhradu trov konania nepriznáva.

Súd zrušuje neodkladné opatrenie, ktorým bol otcovi zakázaný styk s maloletým do skončenia konania vo veci samej, nariadené Uznesením Krajského súdu Trenčín 6Cop/3/2016 - 111 zo dňa 20.1.2016, právoplatné 15.2.2016.

o d ô v o d n e n i e :

1. Matka sa návrhom podaným súdu 22. 10. 2015 domáhala zákazu styku otca s maloletým. Návrh odôvodnila tým, že v konaní Okresného súdu Prievidza 13 P 20/2014 sa otec domáhal zverenia maloletého do jeho starostlivosti. Vzhľadom na späťvzatie návrhu súd konanie zastavil. po poslednom pojednávaní otec prehlásil, že viac nemá syna, že bude platiť výživné a nebude sa o syna zaujímať. Maloletý má 11 rokov a navštevuje 6. ročník základnej školy. Je v matkinej starostlivosti. Pomáhajú jej rodičia, vozia ho na športové tréningy. Otec sa prestal o maloletého zaujímať, prestal ho navštevovať na hokejových tréningoch, len platí výživné. Maloletý zmenu otcovho správania adaptoval, je so stavom spokojný, otcovi sa odmieta baviť. V septembri 2015 otec prišiel na hokejový zápas, po skončení za jej maloletý pýtal so strachom či videla otca, žiadal ju aby neodchádzala preč. Dňa 3. 10. 2015 v Partizánskom dovolali otcovia iných hráčov aby prišiel do bufetu za otcom, čo odmietol, schoval sa od auta, dedo sa musel viackrát presvedčiť, že otec už odišiel. Potom sa maloletý vrátil v sprievode deda-matkinho otca, dopozerať zápas. dňa 1. 10. 2015 sa cestou maloletého a učiteľky dozvedela že otec chcel informovať na výsledky maloletého. Chcel sa stretnúť s maloletým čo tento odmietol. Maloletý sa o tom s matkou odmietol rozprávať, uviedol, že sa s otcom nechce stretnúť a má z neho strach. Učiteľka sa maloletého na otca pýtala, povedali jej, že má na neho negatívne spomienky a rozplakal sa. Po návšteve otca v škole sa maloletý začal uzatvárať, menil obvyklé správanie, prejavoval obavy z návštevy školy, túto začal odmietať navštevovať. Prejavovali sa u neho poruchy spánku, vnútorná nervozita a napätie. Vzhľadom na príznaky napätia a poruchy spánku navštívila detskú lekárku M.. Z. Y., ktorá vyslovila potrebu stabilizácie stavu maloletého na návštevy psychológa. Aj pred lekárkou sa maloletý pri zmienke o otcovi rozplakal. Dňa 7. 10. 2015 jej otec oznámil že sa chce stretnúť s maloletým 9. 10. 2015 požiadal ju, aby maloletého na to pripravila. Keď sa snažila vhodným spôsobom maloletého s tým oboznámiť, pri zmienke o otcovi znervóznel, prejavoval nepokoj a odmietal akýkoľvek kontakt s otcom. Preto otcovi oznámila, s prihliadnutím na vyjadrenia lekárky, že sa stretnutie s maloletým neuskutoční. Dňa 9. 10. 2015 bol maloletý od rána neurotický, preto opäť navštívila detskú lekárku, ktorá zotrvala na tom, že nie je vhodné aby sa dieťa stretávalo s otcom. Dňa 13. 10. 2015 sa náhodne stretli v čakárni u lekárky M.. Y. s otcom, lekárka otcovi maloletého vysvetlila že maloletý je v zlom psychickom stave a neodporúča styk s ním. Otec tam maloletého ani nepozdravil. Dňa 14. 10. 2015 otcovi oznámila SMS správou že sa jeho stretnutie s maloletým neuskutoční. Otec trval na stretnutí. Pre navrhovateľku je nepochopiteľné, že sa tváril, ako by ani neexistovali. Dňa 14. 10.2015 oznámila odporcovi, že styk sa neuskutoční, vzhľadom na odmietavý postoj maloletého. Tento na styku trval. Preto navštívila ÚPSVR a žiadala ich o pomoc. Na ich doporučenie navštívila klinickú psychologičku O.. C. L. ktorá vykonala jeho predbežné vyšetrenie so záverom že dieťa verbalizuje že s nechce s otcom stretávať a odmieta ho. Preto neodporučila stretávanie s biologickým otcom na silu. Matka poukázala, že je potrebné zisťovať príčinu tohto odmietavého postoja dieťaťa. Vylúčila, že by dôvodom mohol byť vzájomný negatívny postoj rodičov. Podľa nej sa maloletý aj zhoršil v škole, odkedy sa otec pokúša o obnovenie stretnutí s dieťaťom. Obava z neurotizácie dieťaťa z dôvodu, že sa otec chce stretávať so synom vyvoláva podľa nej potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov. Poukázala tiež na základné právo maloletého vyjadriť slobodne svoj názor. Pripojila potvrdenie od psychologičky z 19.10.2015 v ktorom táto neodporučila stretávanie s biologickým otcom na silu a potvrdenia od detskej lekárky z 5 a 9. 10.2015, ktorá uviedla, že u maloletého je nutná medikácia a návštevy psychológa, pretože maloletý nie je stabilizovaný. Pripojila aj potvrdenie M..M. K., učiteľky maloletého z 10.10.2015, že keď sa v škole chcel otec stretnúť so synom, maloletý to odmietol a pustil sa do plaču. O týchto skutočnostiach spísal úradný záznam s matkou maloletého i pracovník ÚPSVR Prievidza dňa 6.10.2015 a 15.10.2015. Matka sa domáhala, aby bolo dohovorené otcovi aby sa správal v záujme maloletého a neobťažoval pedagogický zbor a lekárov.

2. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 13P 37/2013 Okresný súd Prievidza manželstvo navrhovateľky a odporcu rozviedol, a schválil rodičovskú dohodu ktorým zveril maloletého Q. P. K., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletého Q. P. sumou 130,- eur mesačne s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku, teda od 1.10.2013. Odporca je podľa tohto rozsudku oprávnený stretávať sa s maloletým Q. každý páry týždeň v čase od stredy od 16.00 hod. do piatka do 08.00 hod. s tým, že ho odvedie v piatok ráno do školy a každý nepáry týždeň vždy od piatka od 15.00 hod. do nedele do 18.00 hod., počas vianočných sviatkov každý páry rok v čase od 22.12. od 09.00 hod. do 24.12. do 17.00 hod. a každý nepáry rok v čase od 24.12. od 17.00 hod. do 25.12. do 19.00 hod., v čase veľkonočných sviatkov od Veľkonočnej nedele v čase od 18.00 hod.

do Veľkonočného pondelka do 13.00 hod. každý rok, počas jarných prázdnin každý páry rok, počas letných prázdnin v čase od 01.07. od 08.00 hod. do 15.07. do 18.00 hod. a v čase od 01.08. od 08.00 hod. do 15.08. do 18.00 hod. Otec si maloletého prevezme a odovzdá v mieste bydliska matky. Matka je povinná maloletého na styk s odporcom primerane pripraviť.

3. Na základe návrhu matky o vydanie neodkladného opatrenia súd požiadal o prešetrenie pomerov maloletého ÚPSVR Preividza, Kolízny opatrovník potvrdil, že maloletý verbalizuje že s mamou mu je dobre s otcom sa nechce stretávať, lebo je zlý. Keď ho v minulosti neposlúchal, kričal na neho, udrel ho päšťou alebo mu dokázal vulgárne nadať. Pokiaľ bol u psychologičky pred rokom, nemohol to povedať psychologičke, lebo mu otec prikázal, čo má hovoriť. S otcom sa rok nestretol. Matka mu aj hovorila, aby sa s otcom stretol, ale keď nechcel, nenútila ho. Bojí sa že keď pôjde von, bude tam otec, preháňa ho od strachu. Pri verbálnom prejave o otcovi bolo dieťa napäté a nespontánne, neudržiavalo s nimi očný kontakt. Vyjadrovanie sa na adresu otca je pre neho evidentne traumatizujúce. Od rozvodu sa otec styku nedomáhal. V októbri s dostavil na úrad s tým, že s chce stretnúť s maloletým. Rodičom bola sprostredkovaná psychologická pomoc a prejavili aj záujem na psychologických konzultáciách. Matka odmietla program mediácie, otec mal oň záujem.

4. Otec podal vo veci dňa 4.11.2015 protinávrh na zverenie maloletého do jeho osobnej starostlivosti v ktorom poukázal, že potvrdenia pripojené k návrhu na vydanie predbežného opatrenia sú totožné ako tie, ktoré predložila matka v konaní 13 P 20/2014, kde žiadal aby mu súd zveril syna do starostlivosti. Napriek tomu sa maloletý vo výpovedi pred sudkyňou vyjadril, že má rád obidvoch rodičov a s otcom sa chce stretávať, ak nebude na neho kričať a nebude mu dávať šaláty. Pripojil aj kópie lekárskeho správ z tohto konania zo 17.9.2014 a 25.9.2014, z ktorých vyplýva, že maloletý bol vystrašený a deprimovaný, začína byť v sledovaní psychológa, po dohode s odborníkom je možná zmena stretávania. Tiež podľa ďalšej lekárskej správy nie je vhodné stretávanie maloletého s otcom pre negatívny vplyv na maloletého, nutná dohoda s psychológom. V ďalšom je uvedené že je potrebné psychologické vyšetrenie maloletého (správa č.l. 28 z 9.10.2015.)

5. Právny zástupca matky uviedol, že by nepodali návrh na zákaz styku, keby nevideli, že dieťa je traumatizované konaním odporcu a to tak, že už to zasahuje do vegetatívnych porúch maloletého. Je potrebné zistiť príčinu, prečo maloletý odmieta otca. Pred rokom bolo konanie, v ktorom sa otec domáhal zmeny v starostlivosti. Bol vypočutý aj maloletý, v tom čase sa nevyjadril negatívne na adresu otca. Až zo správy z 15.11.2015 ÚPSVaR-u sa dozvedeli, že pred konaním otec dieťa inštruoval, akým spôsobom má dieťa vypovedať a že dieťa nemohlo prejavovať svoju vôľu. Nejde o konflikt medzi rodičmi, ide o problém medzi otcom a dieťaťom. Na tejto argumentácii zotrval právny zástupca matky a matka počas celého pojednávania.

6. Súd pred rozhodnutím o neodkladnom opatrení vypočul rodičov maloletého. Matka uviedla, že štrnásť mesiacov sa s Alexom o otcovi nerozprávali, keď sa ho opýtala, či mu nechýba, povedal, že mu otec nechýba, ďalej sa o tom odmietal baviť. V tomto smere sa uzatváral do seba. Ostal vyrovnaný, kľudný, prestal si obhrýzať nechty, čo predtým robil, myslí si, že bol šťastný. Keď sa otec začal o neho zaujímať, tým, že začal chodiť na tréningy a zápasy, začalo ho to vyrušovať. Sťažoval sa jej, že či otca videla, znervóznel, obhrýzal si nechty. Bojí sa chodiť do školy, všade s ním musia byť, musia s ním chodiť spať. Napína ho, dvakrát sa stalo, že sa pocikal, keď si otec vynucoval stretnutie. Napísal jej správu, že keď mu nepošle správu od klinickej psychologičky, že bude trvať na stretnutí so synom. Bola s ním u obvodnej lekárky, o tom predložila súdu správu. Otec žiadal 3-4 krát stretnutie so synom, malý vrieskal, že on sa s otcom stretnúť nechce, že s ním nepôjde. Dvakrát sa v noci po tom pocikal. To stretnutie s otcom sa neuskutočnilo ani raz. Tiež sa stalo na tréningu, že sa bál vyjsť zo šatne. Začali navštevovať klinickú psychologičku, boli tam štyrikrát. Bol tam aj odporca, aj syn, aj ona. Správu o týchto sedeniach ale k dispozícii nemám. Psychologička povedala, že bude trvať na znaleckom dokazovaní v súdnom konaní. Na otázku samosudcu či jej dala psychologička nejaké rady na úpravu zdravotného stavu maloletého navrhovateľka uviedla, že nie, len povedala, že majú chodiť na sedenia k nej. Odporcovi odporučila, žeby bolo dobre, aby dieťa malo kľud, kým sa to nevyrieši. Ona nebude dieťa nútiť k stretnutiam s otcom, pokiaľ to nechce. Otec mu ubližoval tak, že ho báchal päšťami po hlave, nadával mu, kopal ho, keď nebolo niečo podľa predstáv otca. Nevie o tom, že keď sa odporca pokúšal o stretnutie, boli otcovi prerezané pneumatiky a bol napadnutý fyzicky, tiež nevie o tom, že sa vedie vyšetrenie L., ktorý má byť jej priateľom. Nevie o tom, žeby toto malo súvislosť so snahou odporcu stretávať sa s

maloletým. Ďalej poukázala na agresívne správanie odporcu k nej pred rozvodom, potvrdila, že má k nemu negatívny postoj.

7. Právny zástupca otca poukázal, že správy dáva táto psychologička na objednávku pani navrhovateľky a správy dr. Y. nepovažuje za adekvátne. Takáto lekárka nemôže podávať takéto správy. Takéto sa prekladali aj minulý rok. Navrhovateľka chce zamedziť akýkoľvek styk otca s maloletým. Otec sa normálne pokúšal stretnúť s maloletým prostredníctvom SMS. Uznáva ale relevanciu jeho prejavu. Matka je povinná dieťa viesť k tomu, aby sa s otcom stretlo.

8. Otec uviedol, že väčšina tvrdení navrhovateľky je nepravdivá. Pravda je, že dieťa nevidel 12 mesiacov. Naposledy 1.10.2014 na pojednávaní, kde ho vypočúvala pani sudkyňa. Chodí sa na neho pozeráť na zápasy posledné 2-3 mesiace. Aj pred rokom používala navrhovateľka tie isté praktiky, keď sa dožadoval zverenia syna. Predložil súdu tie isté potvrdenia od lekára z pred roka. Ide o lekárske potvrdenia s dátumami, keď mal mať dieťa on. Bola na to navrhovateľka upozornená, aby takéto potvrdenia nepredkladala. Vtedy sa Alex vyjadril, že má rád obidvoch rodičov. Spomínala len, že syn nechcel behávať a jesť šaláty. Bol s ním predtým u športového lekára, ktorý odporučil, aby dieťa schudlo s poukazom na jeho športovú kariéru. On sa s poukazom na tieto závery snažil, aby behal, aby vykonával čo lekár odporučil. Dňa 6.10.2015 bol na ÚPSVaR u psychologičky p. Loziňáčkovej, chcel sa poradiť, čo ďalej. Doporučila mu, aby volal políciu, keď mu ho nebude chcieť navrhovateľka dať. Nechcel ale vyvolávať stresy. Pokiaľ uvádza, že maloletý nemal detstvo, chodil do Trenčína na tréningy, on si to nemyslí. Myslí si, že bol šťastný v kolektíve, ktorý navštevoval. Pokiaľ mal byť pohovor s maloletým 6.10.2015, uvádzal maloletý tie isté skutočnosti čo aj pred rokom, na pohovore s pani sudkyňou, že musel behať a jesť šaláty. Navrhovateľka s ním telefonovala, že mu Q. nedá a že mu nemá čo ukazovať žiadne papiere a ani čo vysvetľovať. Dala mu k telefónu Q., ktorý mu trasľavým hlasom oznámil, že sa ho bojí a nechce ísť za ním, na to zložili telefón. Telefonoval s navrhovateľkou, že si Q. chvíľu nebude brávať vzhľadom na tie útoky na jeho osobu. Keď sa snažil o telefonický kontakt neskôr, nikto mu nedvíhal. Tiež náhodne videl Q. v škole začiatkom decembra 2014 a na druhý deň ráno mal prepichnutú pneumatiku na aute. Myslí si, že Q. ho tiež videl a že to doma povedal a následkom boli prepichnuté pneumatiky. Snažil sa nájsť aj konštruktívnejšie riešenie, čo bolo cca v apríli 2015. Snažili sa Alexa vytiahnuť na bicykel, chlapci sa s ním rozprávali, povedal im, že by aj išiel, ale že sa musí opýtať. Odvtedy nebolo možné sa s ním kontaktovať. Mamina týchto dvoch detí vysvetľovala týmto deťom, že Q. nemôže ísť, lebo keby uvidel ocina, odpadol by a odviezla by ho záchranka. Má k tomu svedka. Asi začiatkom júla, tento rok, sa náhodne stretli v Hypernove, kde bola navrhovateľka so synom, vychádzalo, že sa mali stretnúť pri pokladni, videl, ako matka tlačí vozík inde, aby sa nestreli. Povedal si, že s tým treba niečo urobiť, ak sa počas leta nič nezmení, tak musí niečo podniknúť. Žiadne situácie neboli vyhrotené, vždy sa dožadoval stretnutia kľudným spôsobom. Snažil sa osobám blízky navrhovateľke vyhnúť, ako aj jej samej. Stalo sa v minulosti, že skončili s Q. na polícii, stalo sa to pri realizácii jedného stretnutia. Po dohovore s navrhovateľkou zobral maloletého zo školy, na čoho oznámila na polícii. Vtedy nechcel ísť syn za mamou, plakal, ale on si o tom žiadne potvrdenia nedal vystaviť. Pokiaľ po turnaji pri tomto stretnutí odmietal ísť za matkou, snažil sa mu vysvetliť, aby za mamou šiel.

Na otázku samosudcu prečo čakal 12 mesiacov uviedol, že sa bál čokoľvek urobiť, lebo sa mu diali tieto veci, ktoré súdu uviedol, a nikdy predtým sa mu také veci nediali. Nepamätá sa na svoje vyjadrenie, že nemá syna. Tiež sa takto nevyjadril pred inými osobami. Nikdy syna neudrel a nikdy hádky nezačína vulgárnymi slovami. Hľadá konštruktívne riešenie, chcel by ho nájsť spolu s navrhovateľkou.

9. Vo veci Okresného súdu Prievidza 13P 20/2014 sa dňa 1.10.2014 maloletý pred zákonným sudcom, po tom, ako 1,5 mesiaca nevidel otca, vyjadril, že s ocinom rád trávi čas, spolu hrávajú hokej, že sa s otcom chce stretávať, len nechce aby na neho kričal, vážil ho a dával mu šaláty. S otcom je rád. Uviedol, že má oboch rodičov rád a rád s nimi trávi čas. Neuviedol žiadne prejavy agresivity otca k nemu. V tomto konaní sa matka okrem iného vyjadrila, že je pravdou, že otcovi nedvíha telefóny, lebo má z neho strach. Uviedla tiež, že maloletý zmenil správanie k nej, keď príde maloletý od otca nie je s ním reč, má pocit, že o všetkom informuje otca.

10. Zo správy č.l. 50 z 18.8.2014 v tomto spise, podanej kolíznym opatrovníkom vyplýva, medzi rodičmi pretrvávajú narušené interpersonálne vzťahy, nie je možné medzi nimi navodiť pozitívne zmeny. Q. konflikty vníma negatívne, narúšajú jeho psychickú pohodu, chcel by pokojne komunikovať s členmi rodiny bez strachu a napätia z možného konfliktu medzi nimi. Boli potvrdené pozitívne väzby k obidvom

rodičom. Zo správy zo 17.9.2014 vyplýva, že matka aj tu predniesla žiadosť maloletého nestretávať sa s otcom. Tiež bola so synom na pohotovosti a u jeho ošetrojúcej lekárky.

11. Na základe týchto skutočností súd dospel k záveru, že matkou tvrdená akútnosť riešenia problému navrhovaným predbežným opatrením sa nepreukázala. Potvrzuje to skutočnosť, že ak by bol stav maloletého taký dekompenzovaný ako je to uvedené v zhodných lekárskejších potvrdeniach spred roka, bolo by na mieste, aby matka situáciu riešila už rok prostredníctvom psychológa. To však neurobila, podľa je vlastného vyjadrenia, až teraz po roku, keď sa odporca začal domáhať stretnutí s maloletým opäť začala navštevovať s maloletým psychológa. Je teda z jej správania zrejmé, že hoci verbalizovala, že stav maloletého nevyplýva zo zlého vzájomného vzťahu rodičov, nie je tomu tak, hoci má dieťa riadne zverené a lekárka jej doporučovala návštevy psychológa s dieťaťom, tieto nerealizovala. Hoci maloletý jednoznačne pred rokom verbalizoval pozitívny postoj k obidvom rodičom, došlo u neho bez akéhokoľvek ovplyvňovania zo strany otca k obratu, keď sa s otcom odmieta stretnúť. Súd neuveril tvrdeniu že bol pred týmto vyjadrením vo veci 13P 20/2014 ovplyvnený otcom, pretože podľa vyjadrení účastníkov v tomto konaní 1,5 mesiaca otca nevidel. Podľa správy kolíznej opatrovníčky č.l.19-20, maloletý uviedol, že psychologičke pred rokom nemohol povedať, že s otcom nechce bývať, pretože mu otec prikázal, čo má hovoriť. Pri tomto prejave, keď sa otázky týkali otca bol podľa kolíznej opatrovníčky nespontánny a nenadväzoval s ňou očný kontakt. Súd zistil, že otec si riadne plní vyživovacia povinnosť, stretávanie s maloletým bolo upravené naposledy dohodou rodičov rozsudkom Okresného súdu Prievidza 13P 37/2013. Podľa neho nepostupuje. Vysvetlil súdu, prečo sa so synom nestretol posledný rok, vyvíjal snahu zorganizovať výlet na bicykloch, tiež volal matke, ktorá ale nereagovala a v posledných mesiacoch mu odmietala umožniť stretnutia s maloletým, s odôvodnením, že maloletý to nechce. Pri náhodnom stretnutí sa mu so synom vyhla. Tiež popísal prejavy úmyselného poškodzovania jeho majetku a útoky na jeho osobu, ktoré dáva do súvislosti so snahou kontaktovať dieťa. Prejavil snahu postupovať konštruktívne a prihliadať na názor maloletého. Na základe týchto skutočností mal súd za nepochybne preukázané, že skutočnosti, ktoré uvádza navrhovateľka nie sú skutočnosťami odôvodňujúcimi potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov, nevyplýva z nich ani nebezpečenstvo bezprostredne hrozacej ujmy. Tiež nemal za osvedčené, že by maloletému a jeho právam hrozila bezprostredná ujma. Preto súd uznesením meno 9P59/2015-66 zo dňa 19.11.2015 návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietol.

12. Uznesením Krajského súdu Trenčín č. 6CoP3/2016 zo dňa 20.1.2016 bolo zmenené toto uznesenie tak, styk otca P. K., narodeného XX.XX.XXXX s maloletým Q. P. K., narodeným XX.XX.XXXX súd zakázal do doby skončenia konania vo veci samej. Podľa odôvodnenia tohto rozhodnutia, vo veci tunajšieho súdu sp. zn. 13P/20/2014, v ktorej žiadal otec dieťa zveriť do svojej výchovy, matka predkladala zhodné lekárske potvrdenia, v ktorých bol konštatovaný dekompenzovaný stav maloletého, avšak toto neriešila prostredníctvom psychológa. Robí to až teraz, keď sa otec dieťaťa domáha kontaktov s maloletým. Hoci maloletý pred rokom jednoznačne verbalizoval pozitívny postoj k obidvom rodičom, došlo u neho bez akéhokoľvek ovplyvňovania zo strany otca k obratu, keď sa s otcom odmieta stretnúť. Otec si riadne plní vyživovacia povinnosť, v posledných mesiacoch mu matka odmietla stretnutie s maloletým s odôvodnením, že maloletý to nechce. Prejavil snahu postupovať konštruktívne a prihliadať na názor maloletého. Na základe týchto skutočností dospel okresný súd k záveru, že skutočnosti, ktoré uvádza matka maloletého, nie sú takými skutočnosťami, ktoré vyžadujú dočasnú úpravu pomerov účastníkov, nevyplýva z nich ani nebezpečenstvo bezprostredne hrozacej ujmy, preto návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. Pri rozhodovaní okresný súd aplikoval ustanovenia § 28 ods. 2, § 38 Zákona o rodine, § 74 a § 75 O.s.p. Matka k návrhu na vydanie predbežného opatrenia doložila predbežnú psychologickú správu klinickej psychologičky O.. C. L. zo dňa 19.10.2015, lekárske správy od detskej lekárky M.. Z. Y. a správu vydanú triednou učiteľkou syna. Z týchto dôkazov jednoznačne vyplýva, vo vzťahu syn - otec, že syn sa odmieta stretávať s otcom a stretávanie s ním nie je dočasne v jeho záujme. Klinická psychologička vo svojej správe uviedla, že nedoporučuje styk s otcom proti vôli syna. Zo samotnej správy vyplýva, že túto psychologičku navštívila z podnetu kolízneho opatrovníka a všeobecnej lekárky. Aby zachovala objektívnosť šetrenia a zistenia príčin, prečo syn odmieta otca a sa ho bojí, informovala otca o navštevovaní klinickej psychologičky a bola mu poskytnutá možnosť, aby sa sedení taktiež zúčastnil (čo aj urobil). Túto skutočnosť však otec vôbec na pojednávaní dňa 18.11.2015 nespomenul a neurobil tak ani vo svojom návrhu na zmenu rozsudku tunajšieho súdu 13P/37/2013 zo dňa 29.10.2015 (podaný na súd dňa 04.11.2015). Práve naopak opäť sa snaží spochybnit' závery psychologičky poukazovaním iba na formálne chyby predbežnej správy (chyby v dátumoch). Okrem toho na pojednávaní dňa 18.11.2015 uviedla, prečo od roku 2014 po septembri nenavštevovala so synom psychológa. Tieto skutočnosti nie sú uvedené v

zápisnici. Vysvetlila, že synov stav sa stabilizoval, otec sa z vlastnej vôle vyše roka so synom nestýkal, čo vplývalo na syna upokojujúco a syn prestal byť traumatizovaný. K vysvetleniu otca prečo sa so synom posledný rok nestretával, súd si osvojil iba tvrdenia otca bez akýchkoľvek dôkazov, pričom v ňom chýba akýkoľvek logický a rodičovský rozmer. Vysvetleniu otca len veľmi ťažko uveriť, keď od roku 2013 pri rozvode manželstva „bojoval“ otec o striedavú osobnú starostlivosť a v roku 2014 v konaní 13P/20/2014 dokonca podáva návrh na zverenie do osobnej starostlivosti a „bojuje“ za to, aby bol syn vypočutý. Až v priebehu konania 13P/20/2014, keď zisťuje, že veci sa nevyvíjajú tak, ako si predstavuje, odmieta pokračovať v poradensko-psychologickom procese a berie svoj návrh na začatie konania späť. A ďalej na pojednávaní dňa 01.10.2014 „sľubuje synovi, ako sa zmení“. Namiesto splnenia sľubu a nájdenia optimálneho spôsobu stretávania sa so synom otec sa následne prestáva sýkať so synom na dobu viac ako jedného roka úplne. Správanie otca je sprevádzané nevyspytateľnosťou, dlhodobé a úplné zanedbanie rodičovských práv a povinností, nahrádza „prehnaným až nevhodným“ záujmom o syna, bez rešpektovania záujmu dieťaťa, jeho potrieb a zdravého vývinu. Nakoniec je otázna i skutočná motivácia otca stretávať sa so synom, keď na jednej strane vypovedal na pojednávaní dňa 18.11.2015, že povedal si, že s tým treba niečo urobiť, ak sa počas leta nič nezmení, tak musí niečo podniknúť, na druhej strane otec skutočne niečo podniká (podáva návrh na zverenie do osobnej starostlivosti) 04.11.2015, po tom, ako sú mu známe skutočnosti, že matka podnikla kroky k dočasnému zamedzeniu jeho styku so synom. Pokiaľ súd mal pochybnosť o tom, či maloletý klame alebo nie, alebo či je ovplyvnený alebo nie, a ak áno, prečo, súd mohol a mal možnosť maloletého vypočuť na pojednávaní dňa 18.11.2015. Bol už niekoľkokrát vypočúvaný od rozvodového konania, či už kolíznym opatrovníkom, alebo súdom, nič nebránilo tunajšiemu súdu, aby si okrem rodičov na účely vydania predbežného opatrenia predvolal i syna a na základe bezprostredného kontaktu s ním posúdil jeho výpoveď. V štádiu, kedy súd ešte nemá znalecký posudok z odboru pedopsychológie (pedopsychiatrie), ktorým by definitívne a na podklade dôsledného poznania skutkového stavu vyhodnotil dôvody vedúce k zhoršeniu vzťahu syna k otcovi, hoci sa syn s otcom v minulosti stretával, sa ako najvhodnejšie javí nariadiť predbežné opatrenie dočasne zakazujúce stretávanie sa otca so synom. Pre nariadenie predbežného opatrenia takejto podstaty (obsahu) je postačujúca existencia len obavy, že by ďalšie stýkanie otca so synom mohlo viesť k nenapraviteľným dôsledkom. V priebehu konania na odvolacom súde matka dieťaťa prostredníctvom svojej advokátky predložila odborné vyjadrenie O. Q. C. J., PhD., psychologičky Výskumného ústavu detskej psychológie a patopsychológie Bratislava zo dňa 18. decembra 2015. Zo záverov tejto správy vyplýva, že na základe psychologického vyšetrenia môže konštatovať, že t. č. sa psychický aj fyzický vývin Q. vyvíja v norme a jeho adaptačné schopnosti na sociálne prostredia v blízkosti osoby, ktorá jej poskytuje sociálnu oporu, sú veku primerané. V prežívaní sa objavuje dlhodobá zvýšená emočná pohotovosť na zásahy do primárneho prostredia rodiny, a to najmä v súvislosti s realizáciou styku a kontaktu s otcom. Matka je aktuálne významnou osobou, ktorá mu saturuje pocit bezpečia a istoty. Vo vzťahu k otcovi je Q. negativistický, čo je výsledkom otcových prevažne negatívnych prejavov voči nemu. V prežívaní aktuálne absentujú vyjadrenia pozitívnych emócií voči nemu. Dočasne by bolo vhodné eliminovať kontakt s otcom tak, aby sa znížila emočná tenznosť najmä v súvislosti s realizáciou styku a kontaktu s ním, ktorá vychádza najmä z nespracovaných negatívnych zážitkov konania otca voči Q. a matke. Znížením a najmä zdržaním sa negatívnych prejavov otca a vyjadrenie pozitívnych prejavov voči Q. ovi by Q. dostal od otca signál akceptácie jeho emocionálnych a sociálnych potrieb a mohlo by dôjsť k zníženiu negatívneho emočného napätia vo vzťahu Q. k otcovi. Krajský súd postupoval v zmysle článku 3 odsek 1 Dohovoru o právach dieťaťa zo dňa 20. novembra 1989, oznámenie č. 104/1991 Zb, článku 12 odseku 1 Dohovoru, podľa ktorého štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, zabezpečujú dieťaťu, ktoré je schopné formulovať svoje vlastné názory, právo tieto názory slobodne vyjadrovať vo všetkých záležitostiach, ktoré sa ho dotýkajú, pričom sa názorom dieťaťa musí venovať patričná pozornosť zodpovedajúca jeho veku a úrovni. Súd mal za preukázané, že aktuálny stav vo vzťahoch medzi maloletým dieťaťom a jeho otcom vyžaduje, aby do doby definitívneho rozhodnutia súdu o návrhu matky na zákaz styku otca s dieťaťom, bola poskytnutá súdna ochrana v záujme dieťaťa formou predbežnej úpravy, a to zákazom styku otca s dieťaťom. Vo veci boli produkované listinné dôkazy z ktorých je možné vyvodiť záver, že aktuálne je vzťah dieťaťa k otcovi negativistický, odmieta kontakty s ním. Je preto vhodné dočasne eliminovať kontakt s otcom, aby sa tak znížila emočná tenznosť, najmä v súvislosti s realizáciou styku a kontaktu s ním, ktorá vychádza najmä z nespracovaných negatívnych zážitkov konania otca voči dieťaťu a matke maloletého (viď odborné stanovisko označeného výskumného ústavu).

13. Súd v konaní vypočul rodičov maloletého, svedkov, oboznámil sa s listinami, znaleckým posudkom, lekárskymi správami i správami z psychologického poradenstva.

14. Právny zástupca otca uviedol, že prvoradý je pre nich záujem dieťaťa. Sú ochotní pristúpiť aj na iné riešenie. Nie je v záujme maloletého, aby sa s otcom nestretával, toto tvrdila aj navrhovateľka v návrhu. Zaujímajú ich riešenie, ako navrhuje matka, nepovažujú za riešenie zákaz styku. Sú ochotní realizovať styk za prítomnosti matky, prípadne iné riešenie. Matka je pracovne vyťažená a nemá logiku, aby nemal maloletý možnosť sa s otcom stretávať. Otec je ochotný navštevovať psychológa, podriadiť sa potrebnému procesu, aby sa ich vzťahy obnovili. Právny zástupca matky uviedol, že nejde o konflikt medzi rodičmi, ide o problém medzi otcom a dieťaťom. Matka uviedla, že štrnásť mesiacov sa s Q. o otcovi nerozprávali, keď sa ho opýtala, či mu nechýba, povedal, že mu otec nechýba, ďalej sa so ňou o tom odmietal baviť. V tomto smere sa uzatváral do seba. Ostal vyrovnaný, kludný, prestal si obhrýzať nechty, čo predtým robil, myslím si, že bol šťastný. Keď sa otec začal o neho zaujímať, tým, že začal chodiť na tréningy a zápasy, začalo ho to vyrušovať. Sťažoval sa, že či videla otca, znervóznel, obhrýzal si nechty. Báľ sa chodiť do školy, všade s ním musia byť, musia s ním chodiť spať. Napína ho, dvakrát sa stalo, že sa pocikal, keď si otec vynucoval stretnutie. Napísal jej správu, že keď mu nepoše správu od klinickej psychologičky, že bude trvať na stretnutí so synom. Bola s ním u obvodnej lekárky, o tom predložila súdu správu. Takto žiadal 3-4 krát stretnutie so synom, malý vrieskal, že on sa s otcom stretnúť nechce, že s ním nepôjde. Dvakrát sa jej v noci po tom pocikal. To stretnutie s otcom sa neuskutočnilo ani raz. Tiež sa stalo na tréningu, že sa báľ vyjsť zo šatne. Začali navštevovať klinickú psychologičku, boli tam štyrikrát. Bol tam aj otec aj syn, aj matka. Správu o týchto sedeniach ale k dispozícii nemá. Psychologička povedala, že bude trvať na znaleckom dokazovaní v súdnom konaní. Ona nebude dieťa nútiť k stretnutiam s otcom, pokiaľ to dieťa nechce. Otec mu ubližoval tak, že ho báchal päťami po hlave, nadával mu, kopal ho, keď nebolo nič podľa predstáv otca. Otec sa vyjadril, že už o maloletom nechce viac vedieť a že vyzerá ako čínske prasa. Zmeny na maloletom si všimli aj v škole. Q. jej začal plakať a utekať, že sa nechce s otcom stretnúť.

15. Otec uviedol, že maloletého nevidel 12 mesiacov. Naposledy 1.10.2014 na pojednávaní, kde ho vypočúvala pani sudkyňa. Chodí sa na neho pozeráť na zápasy posledné 2-3 mesiace. Aj pred rokom používala navrhovateľka tie isté praktiky, keď sa dožadoval zverenia syna. Predložil tie isté potvrdenia od lekára z pred roka. Ide o lekárske potvrdenia s dátumami, keď mal mať dieťa. Bola na matka upozornená, aby takéto potvrdenia nepredkladala. Vtedy sa Alex vyjadril, že má rád obidvoch rodičov. Spomínala len, že syn nechcel behávať a jesť šaláty. Bol s ním u športového lekára, ktorý odporučil, aby dieťa schudlo s poukazom na jeho športovú kariéru. S poukazom na tieto závery sa snažil, aby maloletý behal, aby vykonával čo lekár odporučil. Dňa 6.10.2015 bol na ÚPSVaR u psychologičky p. L., chcel sa poradiť, čo ďalej. Doporučila mu, aby volal políciu, keď mu ho nebude chcieť matka dať. Nechcel ale vyvolávať stresy. Matka prišla na úrad údajne s krstnou mamou maloletého P. C., bytom Sv. R. XX, tiež uvádzala, že má syn psychické problémy, o čom doniesla výmenný lístok. Je pravda, že pred rokom bol so synom v Grécku 15 dní a 3 dni vo Viedni, v rámci styku, ktorý má určený. Tá osoba C. je v kontakte s jeho synom, zistil to tak, že si raz išiel pre Q. zhruba tri týždne dozadu, snažil sa dovolať matke, lenže mala jeho číslo blokové. Matka mu do telefónu povedala, že jej Q. nedá. Dala mu k telefónu Q., ktorý mu trasľavým hlasom oznámil, že sa ho bojí a nechce ísť za ním. Počas rozvodu ho napadol blízky priateľ matky, čo aj priznala. Telefonoval s matkou, že si Q. chvíľu nebude brávať vzhľadom na tie útoky. Keď sa snažil o telefonický kontakt neskôr, nikto mu nedvíhal. Náhodne videl Q. v škole začiatkom decembra 2014 a na druhý deň ráno mal prepichnutú pneumatiku na aute. Myslím si, že Q. ho tiež videl a že to doma povedal a následkom boli prepichnuté pneumatiky. Snažil sa nájsť aj konštruktívnejšie riešenie, čo bolo cca v apríli 2015. Snažili sa Q. vyťahnúť na bicykel, chlapci sa s ním rozprávali, povedal im, že by aj išiel, ale že sa musí opýtať. Odvtedy nebolo možné sa s ním kontaktovať. Mamina týchto dvoch detí vysvetľovala týmto deťom, že Q. nemôže ísť, lebo keby uvidel ocina, odpadol by a odviezla by ho záchranka. Asi začiatkom júla sa náhodne stretli v Hypernove, kde bola matka so synom, vychádzalo, že sa mali stretnúť pri pokladni, matka tlačila vozík inde, aby sa nestreli. Žiadne situácie neboli vyhrotené, vždy sa dožadoval stretnutia kludným spôsobom. Snažil sa osobám blízky matky vyhnúť, ako aj jej samej. Stalo sa v minulosti, že skončili s Q. na polícii, stalo sa to pri realizácii jedného stretnutia. Po dohovore s matkou raz zobral maloletého zo školy, na čo ho oznámila na polícii. Vtedy nechcel ísť syn za mamou, plakal, ale on si žiadne potvrdenia o tom nedal vystaviť. Pokiaľ po turnaji pri tomto stretnutí odmietal ísť za matkou, snažil sa mu vysvetliť, aby za mamou šiel. Syna nikdy neudrel päťou. Súhlasí so stretávaním s maloletým za prítomnosti matky, napríklad aj s nejakou blízky osobou. Keď ho videl na zápasoch, začal hrať lepšie, snažil sa lepšie hrať. Dozvedel sa, že maloletý navštívil p. L. v Novákoch. Nedvíhala mu telefón, išiel za ňou osobne, chcel uskutočniť spoločné stretnutie so synom u nej. Povedal jej, že nemá problém tam prísť, ak je s ním nejaký problém, ona ho ani nepredvolala, ani nijako nereagovala. Vyhľadal

p. V., ona je klinický psychológ a radil sa s ňou. Pri druhej návšteve p. V. sa jej či je možné, aby znalec na str. 36 posudku mohol konštatovať, že sa v dôsledku mojich nárokov začalo vytrácať emocionálne prijatie syna, hoci pri rozvoze a po rozvoze mal maloletý ku mne pozitívny citový vzťah. Od posledného pojednávania od roku 2014, kedy bol syn na pojednávani vypočutý a vyjadril sa, že ocina má rád, ľúbi ho a nebojí sa ho, je ochotný sa s ním stretávať aj v rámci toho, čo navrhla matka a od tejto doby on nemal na syna žiadny vplyv, vo vzťahu k nemu sa úplne otočil. Povedala mu, že podľa nej toto nie je možné, lebo v tomto čase na neho nemal vplyv. Poukázala na str. 38 ZP, kde je hodnotenie maloletého, kým na str. 42 už znalec píše v druhom odstavci, kde je konštatované, že môže vykazovať správanie na nižšej vývinovej úrovni, než mu prislúcha. Znalec konštatoval prítomnosť kolísavosti citov, precitlivosť voči kritike, impulzivnosť, nedostatok sebaovládania, čo sa týka citových prejavov zasahujúcich do správania maloletého v interpersonálnej oblasti a to najmä v podobe hyperkritičnosti a vzťahovačnosti. On sa takto v minulosti určite nesprával. Pokiaľ syn konštatoval pred znalcom, že necíti, že ho otec má rád, myslí si, že v zákaze styku mu lásku nemôže prejavovať.

16. Matka uviedla, že žila s otcom 10 rokov, užila si strach a nervy, čo sa prenášalo na dieťa. Keď nedosiahol svoje napádal ju, škrtil, kopal. Vykopal ju z postele, keď mu nevyhovela. Keď prišla neskôr domov, vymykal ju. Vtedy ju nepustil ani k Q.. Nemohli doma kúriť, robili čo si želal, inak bolo zle. Raz ju vyhodil v noci z auta, začal ju tam biť za prítomnosti syna, zlomil jej prst a vyhodil ju na cestu. Vtedy privolala políciu. Ublížoval jej a videl to aj Q.. Bola u pani Y. a prosila ju o pomoc. Vtedy tam bola s ním aj jeho mama. Všetky konflikty doma videl aj syn, niekedy sa schoval v izbe. Keď bol otec prvýkrát na zápase, hneď jej prišla SMS-ka od kamaráta otca, že sa maloletý zhoršil v hokeji. Výrazne sa zhoršil v škole, keď sa o neho začal otec zaujímať. Hokej má stále rád. P. C. je jej kamarátka, ktorá jej pomáha. Maloletý ju volá ju ako krstnú. Na otázku samosudcu: čo urobila matka a aké výsledky sú z psychologických konzultácií od septembra 2014 matka uviedla: žiadne. Na otázku KO: odkiaľ má otec informácie, že bola pani P. C. prítomná na pohovore otec predložil úradný záznam, kde sa táto osoby spomína nie je to pohovor, je to úradný záznam. Na otázku sudcu, či je matka ochotná zlepšovať vzťah k otcovi maloletého matka uviedla, že je ochotná zmeniť svoj vzťah k otcovi a pracovať na tom ale keby niekto vedel, čo jej on kedy poubližoval. Je to pre ňu ťažko. Matka prezentovala na úrade práce, i na súde že otca maloletého nenávidí. Jej to takto vyhovuje. Na otázku sudcu, či sa podarilo odbúrať tento nevysvetliteľný strach pomocou odborníkov matka uviedla že nie. Na otázku sudcu, ako skončila terapia s maloletým u dr. L., matka uvádza: otec tam robil problémy, tak sa terapia ukončila. Na ďalšiu otázku čo matka robí na prekonanie postoja maloletého k otcovi, matka uviedla, že p. O. jejvolala, že má p. K. plné zuby a že ju chápe aj Q.. Inde nebola. Ona nedokážem prekonať Q. odpor ako matka. Je pravda, že podľa záverov psychologičky O., by bola vhodná terapia otca so synom, ale dostupní psychológovia toto odmietajú. Pán K. má plno. Pokiaľ by bol nájdený vhodný psychológ, pokúsime sa o terapiu chlapca. Na otázku sudcu, či má matka rada otca, uviedla, že ho nenávidí.

17. Svedok M. W., uviedol, že s otcom sa pozná od roku 2011, kedy sa ich cesty spojili cez synov. Majú rovnakú záľubu - hokej. Q. teraz hráva za Prievidzu a hostuje v Brezne. Cez tento klub sa chcú stretávať aj s Q.. Je pre neho nepochopiteľné Q. správanie za posledné obdobie. Nakoľko s jeho synom boli veľmi dobrí kamaráti, rozumeli si nielen na ľade, ale aj mimo neho. Teraz má Q. problém odzdraviť jeho syna. V minulosti si často volali, tiež cez sociálne siete. Toho času je ich kontakt úplne prerušený. Nevie, čo je dôvodom tohto stavu. Čo sa týka vzťahu tu prítomného otca k maloletému, pokiaľ prebiehal, bol na veľmi dobrej úrovni. Otec by za neho aj dýchal. Snažil sa mu vždy vytvoriť prostredie, ktoré by ho podporovalo nielen v napredovaní v športe, ktorý má veľmi rád, ale snažil sa vytvárať aj domáce zázemie. Mal plány do budúcnosti s celou rodinou. Na tréningy a zápasy do Trenčína ho vozil otec. Z tohto obdobia vôbec nepoznal matku, ani starého otca maloletého. Počas sezóny 2013-2014 na turnaji, kde boli spolu ubytovaní sa otec rozrozprával, čo sa mu prihodilo. Povedal, že si jeho manželka našla priateľa a bude žiadať rozvod. Stále netušil, že sa Q. stane predmetom riešenia ich sporu, považuje to za veľmi smutné. Snažil sa aj osobne stretnúť s Q., požiadal jeho starého otca, či ho môže zobrať do Mc Donaldu, umožnil mu to. Nechcel sa ho pýtať na jeho rodičov. Syn by s maloletým veľmi chcel komunikovať, on sa ich snaží dať dohromady, v poslednom čase sa však Q. tvári, akoby ho nevidel, to robí aj vo vzťahu k jeho synovi. Už keď boli v Mc Donalde na ňom videl, že je veľmi mŕkvy. Dovtedy nemal žiadny problém s ním komunikovať.

18. Svedok B. W. uviedol, že pozná obidvoch účastníkov osobne, poznajú sa z Trenčína, z hokeja, boli spolu aj na dovolenke v Chorvátsku s rodinami. Otec sa o syna vždy staral, chcel pre neho to najlepšie. Bol pre neho na prvom mieste. Chodil s ním na tréningy, na turnaje. Je pravda, že sa snažil aj o nejaké

pravidlá a štandardy. On je tiež prísny na svojho syna, ale má ho rád. V O. sa stretli s Q., ktorého má neskutočne rád, bol dobrý kamarát jeho syna, aj je. Po zápase sa stretli, objali sa, povedal mu, že podal dobrý výkon, Q. sa tomu potešil, rozprávali sa, ako sa má, povedal, že sa má dobre.

19. Svedok P. Z., uviedol, že otca maloletého pozná asi osem rokov, aj jeho syna. Má dvoch synov hokejistov, syn V. chodil s Q. na tréningy. Z Prievidze dochádzali každú sobotu - nedeľu. Pán K. je hokejovým nadšencom. Mrzí ho, že sa vyvinula taká situácia, že sa maloletý Q. nestretáva s otcom. Prežili strašne veľa pekných chvíľ, chodili na rôzne turnaje, prežili spolu prechod z tretinkového hokeja na celoplošný hokej. Vyvrcholilo to na Orange cup, kde skončili tretí - Q. a j syn P.. Spolu hrali v útoku, Q. už vtedy dávali hrať so staršími. Absolvovali množstvo turnajov aj v ČR. Q. poznali všade. Dokonca v ČR v Studénke bol Q. vyhlásený za najlepšieho hráča turnaja. Tým, že sa maloletý nestretáva s otcom, jeho talent sa nerozvíja tak, akoby sa mal. Od syna vie, že sa s ním Q. vôbec nebaví. Starostlivosť Q. otca bola naozaj 100%-ná. Q. mal pripravené naozaj všetko. Vždy mal otec pripravený Excipial. Tiež termo oblečenie čo mal pod výstrojou musel mať vždy vysušenú, aby to nemal mokré, nože museli byť vyutierané handričkou, aby nezhrdzaveli, koberček museli mať, aby nestáli nohami na holej zemi. Všetko vtedy zabezpečoval otec. Vie, že sa maloletý nechce s otcom stretnúť. Myslí si, že je ovplyvnený zo strany matky. Potvrdili mu to rodičia aj iných chlapcov, že je Q. teraz odmeraný a to vo vzťahu k chlapcom, s ktorými zažil krásne chvíle, ale teraz sa na to zabudlo.

20. M. M. L., psychologička z úradu práce sociálnych vecí a rodiny uviedla, že s rodinou sa stretla v roku 2013, keď sa mali dohodnúť na starostlivosti o syna v rámci rozvodu. Následne sa stretli v roku 2014 v apríli, kedy si otec podal návrh na zverenie syna do svojej osobnej starostlivosti. Boli požiadaní o poskytnutie psychologického poradenstva rodičom a boli poverení na zisťovanie názoru mal. Q.. S maloletým sa realizovalo od mája 2014 do júla 2014 päť stretnutí. Poradenstvo nebolo ukončené. Otec nesúhlasil s pokračujúcou spoluprácou. Trval na rozhodnutí sudu. V tom čase mal Alex vytvorené citové väzby k oboj rodičom. Ocínovu východu hodnotil ako prísnejšiu, otca hodnotil ako direktívneho, otec mal prísnejšie východné pravidlá. Q. s tým bol stotožnený, nevadilo mu to. Nechcel ísť bývať k otcovi, chcel zostať s matkou. Vtedy matka navrhovala striedavú starostlivosť, s čím otec nesúhlasil, chcel maloletého zveriť do svojej starostlivosti. Q. si prial, aby rodičia spolu komunikovali a vychádzali. Vadila mu napätá situácia medzi nimi. Otec trval na zverení, lebo by mu dokázal zabezpečiť lepšie podmienky z hľadiska hokeja. Hovoril, že sa matka môže kedykoľvek stretávať s maloletým. S tým matka nesúhlasila, hovorila, žeby jej syn chýbal. Aj z jej pohľadu bol otec prísnejší. Ten konflikt medzi rodičmi nebol vyhrotený natoľko, žeby dôvodom prečo nesúhlasila so zverením bola táto prísnosť, matka navrhovala striedavú starostlivosť. V novembri 2015 sa stretla s Q. prvý raz od septembra 2014, len ako účasť na pohovore kolízneho opatrovníka. Vtedy trval na tom, že sa s otcom nechcel stretnúť, ako dôvod uviedol, že ocino bol zlý a kričal, že sa ho bojí, má z neho strach. Q. keď mal uviesť konkrétnu situáciu, nevedel, spomínal len situácie dlho dlho pred rozvodom. Jeho prejav bol nespontálny, triasol sa, plakal, veľmi ťažko sme z neho niečo dostávali. Dieťa sa veľmi zmenilo od roku 2014. Podali dožiadanie na opätovné psychologické poradenstvo na úrade, otec mal záujem, matka uviedla, že nechce s nimi spolupracovať. Uviedla, že si to chce riešiť vlastnou líniou a súdnou cestou. Právny zástupca matky k tomu uviedol, že maloletý absolvoval cca 10 sedení u Dr. L., ktorá bola zameraná na odblokovanie maloletého a zistenie príčin, prečo odmieta otca. Maloletý pred ňou odmietol komunikovať na túto tému. Tieto snahy matky boli bezúspešné.

21. Súd uznesením č. 9P 52/2015 z 6.12.2016 uložil rodičom maloletého a maloletému výchovné opatrenie - povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi na Referáte poradensko-psychologických služieb, oddelenia sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately Odboru sociálnych vecí a rodiny v trvaní troch mesiacov. Matka v tomto poradenstve nepokračovala podľa jej vyjadení, pretože psychologička nebola schopná usmerniť otca - p. K.. Na poslednom stretnutí povedal Q. kurátorke, že on už nie je ochotný, že už nepríde. Podľa psychologičky realizujúcej opatrenie o nariadení výchovného opatrenia, ktoré sa realizovalo na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi, sa nepodarilo naplniť cieľ, ktorým bolo budovanie rodinných väzieb, obnovenie vzťahu otca s dieťaťom. Bolo zistené, že medzi rodičmi je vážne narušená komunikácia, napriek snahe sa nepodarilo zmeniť postoj Q.. Q. naďalej odmieta stretávanie s otcom, nemá záujem o kontakt blízkych, ani vzdialených osôb zo strany otca. Odmietol sa zúčastňovať sa poradenstva, čo úrad rešpektoval. Úrad mal záujem sa stretnúť s maloletým pred pojednávaním, zistiť, čo sa zmenilo od posledného stretnutia, zistiť jeho názor k návrhu otca. S matkou mali dohodnuté osobné stretnutie - opakovane, mali záujem vysvetliť maloletému situáciu, aby nebol pod stresom, alebo pod tlakom z jeho možného

umiestnenia do zariadenia. Matka zrušila obidva termíny, ktoré mali s ňou dohodnuté z dôvodov, že Alex si potrebuje opravovať známky v škole, v druhom prípade to zrušila z dôvodu, že musela ísť do Piešťan. Poradenstvom bolo zistené, že problém je hlavne v rodičoch, malo by sa zamerať poradenstvo v prvom rade na rodičov - na rodinnú terapiu, do ktorej by bol mal. zapojený až v čase, keď vzájomná hostilita medzi rodičmi ustúpi. Maloletý je vystavený vnútornému konfliktu, riešil lojalitu k jednotlivým rodičom týmto spôsobom. Toto má dopad na psychický vývin maloletého, je potrebné, aby si to rodičia uvedomili. Je v záujme dieťaťa, aby začali spolu komunikovať a spolupracovať na výchove dieťaťa. Vykonal pohovor s maloletým Q.. Povedal, že sa nechce stretávať s otcom, avizoval, že keď ho stretne na verejnosti, nebude si ho všímať. Nemá záujem na psychologickom poradenstve na referáte. Uviedol, že sa s nikým z otcovej strany nestretáva, ani s iným príbuznými. Mal. sa vyjadril, že mama je pre neho všetko, nič by na nej nezmenil, má u nej istotu, bezpečie, lásku. Na osobu otca uviedol, že mu na ňom vadí všetko. Má to súvislosť z minulosti, keď spolu žili, otec musel mať vždy pravdu. Pristúpil k argumentácii, ktorú opakovane používa - napr. že si nesprávne nabalil výstroj, čo sa stalo jedenkrát a otec mal byť na to nahnevaný.

22. Maloletý sa na pojednávaní vyjadril, že vzťahy medzi rodičmi sa nezlepšili. Venuje sa hokeju, momentálne hrá za PD aj Martin. Cez víkend mal dva zápasy, obidva vyhrali. Je na poste útočník. Vie, o čom prebiehajú súdne konania, už bol vypočutý. Mrzí ho, že sa rodičia medzi sebou neznášajú. Je pravda, že sa predtým vyjadril pred sudkyňou, že má rád aj otca aj mamu, len nechce, aby otec na neho začal kričať. Občas ho aj bil. Teraz ho už nemá rád. Nikdy mu nevedel nič normálne vysvetliť povedať, vždy musel všetko pochopiť na prvý raz. Inak reagoval agresívne. Na otázku sudcu, či otec urobil aj niečo dobré, maloletý uviedol, že je pravda, že ho vozil na turnaj. Mali nejaké zhodné názory, väčšinou sa to týkalo hokeju. Pokiaľ vie, hrával hokej, keď bol mladý, profesionálne nehrával. Väčšinou ho riadil, hoci to aj bolo v rozpore, čo povedal tréner. Mal na to svoje názory. To bolo pre problematické, pretože má svoju autoritu trénera. Myslí si že nemal otca rád predtým, on sa normálne správal, len keď boli napr. s kamarátmi alebo známymi z hokeja. Pred nimi sa tváril milo. Na neho pôsobil, že je stále nahnevaný. S babkou z otcovej strany sa stretával. V minulosti robila vo Viedni v pohostinstve, teraz nevie, kde je. Podľa neho bola v pohode. Nepamätá si, kedy sa s ňou naposledy stretol, nevedelo by mu sa s ňou stretnúť. Bitky, bývali vtedy, keď od neho niečo chcel a on to neurobil, alebo keď nebolo to, čo on chcel. Na otázku sudcu, ako ho bil, uvádza: bil ma po zadku, keď bol menší, niekedy mu dal facku. Bolo to tak, že mi dal jednu dve facky. Bolo to vtedy, keď ako uviedol, neurobil niečo podľa jeho predstáv. Ako to bolo často, nevie presne. Tá ostatná komunikácia bola taká, že otec bol väčšinou nahnevaný. Otec sa niekedy k nemu správal aj kamarátsky alebo prejavoval city. Na otázku sudcu, či si myslí, že ho má otec rád, uviedol, že to vyzeralo, ako keby ho nemal rád. Aby sa obnovili city z jeho strany k otcovi, musel by sa otec zmeniť. P. K. mu povedal na sedení aby sa porozprával s otcom. Na otázku sudcu, či by súhlasil s rozhovormi u psychologičky s otcom raz za mesiac na Úrade, maloletý uviedol, že sa nechce s ním rozprávať ani stretávať.

23. Súd vo veci nariadil znalecké dokazovanie, podľa záverov znaleckého posudku znalca O.. Q. K., z odboru Psychológia a odvetvie Klinická psychológia detí, Klinická psychológia dospelých, na základe znaleckého psychologického vyšetrenia znalec v štruktúre osobnosti matky maloletého nezistil žiadnu psychopatológiu v zmysle duševných porúch a chorôb, ktorá by bola v kontraindikácii so zabezpečením starostlivosti a výchovy v zmysle predmetnej veci. Matka je osobnostne introvertovaná. V sociálnych situáciách môže pôsobiť extrovertovane, spoločensky, družne, avšak voči druhým ľuďom si drží odstup, neotvára sa, je obavná voči konaniu druhých. Aktuálne emocionálne labilná, napätá. Menovaná má aktuálne oslabené vnútorné zdroje na vyrovnávanie sa so záťažou vplyvom chronického stresu či preťažnosti. Pri dlhodobej záťaži, ktorú aj tento čas vykazuje, dochádza k psychosomatickej dekompenzácií u menovanej a rozladom v afektívnej oblasti.

Otec maloletého je muž s ľahko nadpriemerným intelektom. V štruktúre osobnosti otca maloletého nebola zistená žiadna závažnejšia psychopatológia, ktorá by bola v kontraindikácii so zabezpečením starostlivosti a výchovy o maloletého. Otec maloletého je z hľadiska temperamentu a osobnostných čŕt introvertovaný, aktuálne emocionálne labilný. Ide o rázneho, striktného človeka, ktorý vyžaduje určitý systém v činnostiach, ktoré vykonáva. Ak mu nie je umožnené riadiť situáciu resp. ak situácia nie je podľa jeho predstáv je nástojčivý, nervózny, vznetlivý. Emocionálnu odozvu v bežných situáciách dáva len málo najavo, je skôr vecný. Vnútorné zdroje na vyrovnávanie sa so záťažou sú u menovaného oslabené. Sociálne menej zrelý, uprednostňuje svoje potreby pred druhými, voči druhým je nadmerne kritický, naopak za svoje neúspechy či nezdary často viní druhých. Správanie menovaného v bežných sociálnych

situáciách sa pridrža sociálne žiadúcich noriem a konvencií, v situáciách záťaže rýchlo vzplanie, je iritabilný, vznetlivý, impulzívny.

Vzhľadom k aktuálnym vzťahovým väzbám medzi maloletým a rodičmi, navrhol zveriť maloletého do osobnej starostlivosti matky.

K úprave styku znalec uviedol, že tohto času nie je možné navrhovať styk maloletého s rodičom, ktorému nebude zverený a to aj preto, že by to bolo odporúčanie, ktoré by tohto času bolo nevykonateľné pre zásadne odmietavý postoj k stretávaniu sa maloletého s otcom. Úpravu vzťahu maloletého s otcom je možné realizovať tohto času odbornou, či psychoterapeutickou činnosťou, ktorej by sa mali maloletý a otec podrobiť. Je možné aj naďalej hľadať príčiny odmietavého postoja maloletého k styku s otcom, tak či onak, na veci to nič nemení, maloletý tohto času odmieta otca, resp. sa odmieta s ním stretávať. A aj preto nie je možné tohto času riešiť nápravu styku bez nariadenia sa podrobiť odbornému psychologickému poradenstvu. Psychologickým znaleckým vyšetrením nezistil v štruktúre otca takú psychopatológiu, ktorá by ma oprávňovala navrhovať súdu zváženie zákazu styku. Nie je možné navrhovať zákaz styku a to len z dôvodu, že si maloletý neželá stretávať sa s otcom. V kontexte s týmto posudkom súd ako je vyššie uvedené nariadil aby sa rodičia a maloletý podrobili psychologickému poradenstvu, ktoré stroskotalo na neochote maloletého ďalej v ňom pokračovať.

Na základe znaleckého psychologického vyšetrenia maloletý problémy v sebe kumuluje, nie je schopný ich zo seba dostať. V štruktúre osobnosti maloletého znalec nezistil žiadnu závažnejšiu psychopatológiu. Testovanie reality je zachované, apsyhotický, nie sú prítomné poruchy vnímania a myslenia. Vzhľadom k vývinovému obdobiu pubescencie, resp. puberty, je prítomná kolísavosť citov, precitlivenosť voči kritike, impulzivnosť a nedostatok sebaovládania, čo sa týka citových prejavov zasahujúcich do správania sa maloletého v interpersonálnej oblasti a to najmä v podobe hyperkritičnosti a vzťahovačnosti. Prítomný môže byť pubescentný negativizmus voči ľuďom, či činnostiam, ktoré maloletý z toho ktorého dôvodu odmieta. Maloletý aj vzhľadom k svojmu stupňu vývinu sa môže v krízových situáciách správať nepriľahavo, či regresne, čo znamená, že vykazuje správanie na nižšej vývinovej úrovni než mu už prislúcha. Takéto správanie maloletého je možné pozorovať aj voči otcovi, s ktorým nielenže odmieta komunikovať, ale nenadväzuje s ním ani očný kontakt, nie je ochotný ho ani len vypočuť (počas interakcie s otcom si dáva tričko na hlavu, správa sa nepriľahavo k svojmu veku).

Znaleckým psychologickým vyšetrením znalec nezistil, že by bol maloletý vystavený takému konaniu (fyzické ataky zo strany otca, ktoré sú zmieňované v anamnéze, resp. v spise), ktoré by v ňom zanechali negatívne psychické následky v zmysle traumatizácie, resp. posttraumatickej stresovej poruchy. Znaleckým psychologickým vyšetrením znalec tiež nezistil v psychickom prežívaní maloletého afektívne, resp. úzkostné poruchy, ktoré by boli vyvolané neprimeraným správaním sa ľudí, teda rodičov, ktorí zabezpečujú maloletého starostlivosť. Aktuálne správanie maloletého voči otcovi súvisí s tým, že maloletý zo strany otca nepociťoval dostatočné emocionálne prijatie, maloletý subjektívne necítil, že ho otec ľúbi (aj v rámci rozhovoru sa maloletý zmienil, že necíti, že ho má otec rád, že ho ľúbi). Maloletý sa ťažko vysporadúval s rozvodom rodičov, aj v správe z poradensko-psychologického procesu, Úrad práce sociálnych vecí a rodiny, zo dňa 18.08.2014 vyplýva, že maloletého psychickú pohodu výrazne negatívne narúša konflikt medzi rodičmi, ktorý vníma. Vyjadril túžbu, aby sa aktuálna rodinná situácia upokojila, aby mohol s členmi svojej rodiny komunikovať bez strachu a napätia z vyvolania možného konfliktu medzi nimi. V tej dobe bol vzťah k obidvom rodičom hodnotený ako vybudovaný v kľadnom smere. Maloletý sa postupne začal sťažovať na to, že otec je voči nemu prísny, že na neho kričí, že na neho kladie nároky, resp. má také očakávania (v rámci športu, fyzickej kondície atď.), ktoré maloletý subjektívne vnímal ako ťažko ním dosiahnuteľné, aj keď sa snažil, tak pociťoval frustráciu z toho, že sa mu nepodarilo naplniť očakávania otca, resp. otec bol neoblomný v dosahovaní vytýčených cieľov a vo vzťahu maloletého a otca sa začalo vytrácať emočné prijatie maloletého zo strany otca, resp. bolo negatívne prekryté túžbou dosahovať otcom vytýčený výkon. Maloletý začal mať pocit, že nie je dostatočne dobrým v tom zmysle ako by otec očakával. Otec mal dobré úmysly so synom, ale tieto nároky, ktoré na maloletého kladol pravdepodobne prevyšovali objektívne možnosti maloletého a najmä zo psychologického hľadiska sa vo vzťahu otca a maloletého začalo vytrácať emocionálne prijatie, pozitívna emočná väzba, ktorá by aj v situáciách nejakého osobného nezdaru maloletého, či nenaplnenia nejakého výkonnostného rámca, dokázala udržať pocit, že aj keď sa mi to alebo hento nepodarilo, tak aj tak je môj otec na mňa hrdý a má ma rád. Tak či onak, maloletý prestal pociťovať, že jeho otec ho má rád, že jeho otec je na neho ako na syna hrdý. Problémom je, že otec maloletého sa tak voči maloletému nesprávaj úmyselne (na správaní sa otca voči maloletému má vplyv aj temperament otca, ktorý sa vyznačuje neústupčivým

presadzovaním si svojho), otec má maloletého rád, záleží mu na ňom, ale vo vzťahu s ním mu bol viac trénerom ako rodičom, resp. otcom. V období rozpadu rodiny, resp. v období rozvodu a krátko po rozvode rodičov maloletého bol maloletý touto situáciou silno zasiahnutý (podľa spisovej dokumentácie sa maloletý ťažko vysporadúval s rozvodom rodičov a s ich napätým, konfliktným vzťahom). Maloletý bol v tomto období veľmi citlivý na neprijímanie jeho osoby zo strany rodičov, senzitívne vnímal akúkoľvek nespokojnosť rodičov s jeho osobou, keďže sa vnútorne bál, aby rozvodom neprišiel ani o jedného rodiča, ktorých mal rád, ľúbil ich. Vyššie zmienené správanie otca voči maloletému, bolo maloletým vnímané ako vyjadrenie nespokojnosti, resp. ako forma odmietnutia maloletého zo strany otca. Maloletý to v tomto období intenzívne vnímal a prežíval, nie je možné vylúčiť, že prežíval emočnú depriváciu zo správania sa otca voči jeho osobe a o to viac sa viazal na matku a starých rodičov, ktorí voči nemu prejavovali viac pochopenia a ústretovosti. V týchto vzťahoch nachádzal určitú ochranu a to aj v období, ktoré maloletý popisuje ako obdobie, keď sa mu otec dlhšie časové obdobie neozval, resp. si podľa maloletého na neho nespomenul. Aspoň tak sa zmieňuje maloletý. Maloletý si so starými rodičmi aj na báze ťažkostí v primárnej rodine s rodičmi, resp. s otcom budoval pevnejší vzťah, kde zo strany starých rodičov bol prijímaný, ľutovaný a ochraňovaný a o to viac v čase rozvodu a tesne po rozvode, kedy sa to starí rodičia o to viac snažili aj takýmto spôsobom kompenzovať. Je možné, že starí rodičia v záujme ochrany maloletého, na ktorom videli, že sa s otcom odmieta stretávať, maloletého aj nad rámec ochraňovali a to tým, že maloletému odobrili, že sa nemusí stretnúť s otcom ak nechce. Vzťah rodičov maloletého je disharmonický, matka maloletého sa zmieňuje opakovane, že nemá dobrú skúsenosť so správaním sa jej manžela, resp. exmanžela (otca maloletého), povahovo ho opisuje ako agresívneho, rozkazovačného, muselo byť podľa neho. Matka maloletého je presvedčená o tom, že otec sa voči maloletému správal zle, či direktívne, resp. používal neprimerané výchovné metódy voči maloletému. Matka maloletého ochraňuje, resp. ako matka má tendenciu ho chrániť a to aj pred otcom maloletého, o ktorom je takého názoru akého je a chce uchrániť maloletého pred takou skúsenosťou zo správania sa otca voči maloletému. Nie je však priekazné, že by matka maloletému bránila v styku s otcom, ale je presvedčená o tom, že sa otec voči maloletému správal neprimerane direktívne. Tento postoj matky má síce dopad na ochotu, či chcenie maloletého sa stretávať s otcom, ale znaleckým vyšetrením nedospel k takému záveru, že by to bolo primárne v odmietaní otca maloletým. Maloletý nepociťuje zo strany otca, že ho má skutočne rád, chýba mu zo strany otca skutočný záujem, resp. že ho otec prijíma takého ne-dokonalého akým je a že ho aj napriek tomu ľúbi. Táto skúsenosť maloletému z poznania otca chýba, okrem toho je maloletý takého presvedčenia, že otec sa na neho urazil, keď ho dlhšie obdobie nekontaktoval, resp. podľa maloletého o neho neprejavoval záujem. Maloletý je tohto času na otca nahneváný, maloletého odmietavý postoj k otcovi je neprimerane predimenzovaný, až teatrálny. Otec maloletého zatiaľ viac hľadá príčiny odmietavého postoja maloletého k nemu v rôznych externých príčinách ako sú iné osoby, ktoré sa o maloletého starajú a žiaľ otec maloletého je menej schopný náhľadu na hlavné príčiny odmietavého správania sa maloletého voči nemu, resp. otec maloletého akoby vôbec nepripúšťal, že príčinou toho odmietania môže byť, aj keď otcom možno dobre mienené, ale maloletým v čase rozvodu, či po rozvode negatívne vnímané, správanie sa otca voči nemu. Znalec je toho názoru, že sa jednalo u otca o ambiciózne očakávania, ktoré mal otec na maloletého, resp. obrazne povedané sa jednalo o spartánsku výchovu. Znalec nezistil, že by sa otec voči maloletému správal maladaptívne, že by to maloletý pociťoval ako ťažké príkorie, nie je toho názoru, že by maloletý bol neprimerane fyzicky trestaný zo strany otca, že by otec bol pre maloletého osobou, ktorá je nebezpečnou pre maloletého ďalší osobnostný, emocionálny a sociálny vývin a to aj vzhľadom k posudzovaniu aktuálneho zákazu styku. Úprava vzťahu maloletého s otcom je možné realizovať tohto času odbornou, či psychoterapeutickou činnosťou, ktorej by sa mali maloletý a otec podrobiť. Je možné aj naďalej hľadať príčiny odmietavého postoja maloletého k styku s otcom, tak či onak, na veci to nič nemení, maloletý tohto času odmieta otca, resp. sa odmieta s ním stretávať. A aj preto nie je možné tohto času riešiť nápravu styku bez nariadenia sa podrobiť odbornému psychologickému poradenstvu. Psychologickým znaleckým vyšetrením nezistil v štruktúre otca takú psychopatológiu, ktorá by oprávňovala navrhovať súdu zväženie zákazu styku.

V rámci rozhovoru sa starý otec maloletého zmienil, resp. spomína na situáciu, keď sa maloletý učil korčuľovať a maloletý nekorčuľoval tak ako si to predstavoval otec maloletého, ktorý mu za to údajne nadal a hrešil ho. Na základe čoho sa maloletý bál postaviť na korčule. Starý otec si myslí, že otec maloletého ich považuje za menejcenných. Nechcel chodiť na návštevy k ním a aj dcéra T. radšej neprišla, aby bolo dobre, aby neboli problémy. Otec maloletého ich obviňuje, že manipulujú vnuka, ale starý otec maloletého je toho názoru, že maloletý jednoducho nechce k otcovi chodiť, čo sa podľa starého otca pokazilo pred dvomi rokmi, keď bol otec s maloletým na dovolenke v Grécku. Starý otec je

toho názoru, že príčinou narušeného vzťahu maloletého s otcom je otec sám. Starí rodičia a ani matku maloletému nezakazujú, aby chodil za otcom. Vplyvom fyzického veku sa u menovaného zvyrazňuje afektívna reaktivita a to v tom zmysle, že na určitý podnet sa u menovaného zvyrazňuje jeho afektívna reakcia, je senzitivnejší. Aktuálne vplyvom životných udalostí je prítomná dekompenzácia v prežívaní a afektívnom vybití, čo však je vplyvom úmrtia manželky primerané. Rovnako ťaživo prežíva rodinnú disharmóniu dcéry, ktorá je vo výraznom nesúlade s bývalým manželom v predstavách o starostlivosti o maloletého syna, teda vnuka menovaného.

Vplyvom fyzického veku sa u menovaného zvyrazňuje afektívna reaktivita a to v tom zmysle, že na určitý podnet sa u menovaného zvyrazňuje jeho afektívna reakcia, je senzitivnejší. Starý otec a maloletý majú vybudovanú pevnú citovú väzbu, vzťah starého otca k maloletému je prevažne ochranársky, čo znamená, že sa snaží svojho vnuka chrániť pred problémami v rodine. Starý otec sa snaží aktívne pomáhať svojej dcére pri zabezpečovaní starostlivosti o maloletého a to aj v zmysle realizovania krúžkov, či tréningov. Vzťah starého otca k vnukovi, k maloletému je skôr zhovievavý, čo znamená, že sa snaží výjsť v ústrety k všetkým potrebám maloletého, je menej výchovne usmerniteľný. Starý otec maloletého ochraňuje, ale znalec nezistil, že by nejakým spôsobom manipuloval maloletého voči otcovi.

Znalec poukázal, že súd po pojednávaní vydal uznesenie zo 06.12.2016, na základe ktorého sa mali rodičia maloletého ako aj maloletý zúčastniť výchovného opatrenia - teda odborného poradenstva na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi na Referáte poradensko-psychologických služieb, oddelenia sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately, Odboru sociálnych vecí a rodiny v trvaní troch mesiacov. Celkovo sa realizovalo 5 stretnutí, kde matka síce bola prítomná matka, ale samotných sedení sa nezúčastnila. Matka uvádza ako dôvod, že nebola vyzvaná k účasti, odborný zamestnanec uvádza, že sa matka odmietla zúčastniť. Počas prvého stretnutia s otcom sa maloletý správať regresne, čo bolo pozorovateľné aj počas realizácie súdno-znaleckého vyšetrenia u znalca. Takéto správanie maloletého je veku neprimerané, infantilné, odmietal komunikovať nielen s otcom, ale aj s odborným zamestnancom. Počas ďalších stretnutí začal maloletý s odborným pracovníkom ale aj s otcom komunikovať, aj keď s otcom nenadviazal očný kontakt. Uvedené poukazuje na istý posun v správaní maloletého, ktorý však bol aj z hľadiska krátkosti výchovného opatrenia veľmi krehký. Matka vo svojej Žiadosti zo dňa 03.05.2017 namieta, že poradenstvo zo strany referátu nevedlo k zlepšeniu vzťahu otca s maloletým, s čím však nesúhlasím. Za štyri stretnutia nie je možné predpokladať veľký respektíve väčší posun ako nespontánna komunikácia maloletého (v zmysle odpovedania na otázky), najmä v takejto situácii, kedy matka žiadnym spôsobom nepodporuje tvorbu vzťahu maloletého s otcom, naopak koná pasívne agresívne, keď odmieta vziať darček pre maloletého od otca so slovami "ona od neho nič nechce a nepotrebuje". Otec sa počas poradenského procesu zdržal konfrontácie maloletého s problematickými alebo konfliktnými situáciami, čo hodnotím pozitívne.

Na základe neúspešného psychologického poradenstva a návrhu otca na umiestnenie maloletého do zariadenia v rámci výchovného opatrenia súd požiadal znalca o doplnenie znaleckého posudku, či by takýto postup bol v záujme maloletého. Podľa doplnku znaleckého dokazovania Znalec súhlasil so závermi odborného zamestnanca - psychológa Mgr. M. L., ktorá v záveroch Správy z poradensko-psychologického procesu zo dňa 28.04.2017 uvádza: "Vzťahové väzby medzi otcom a synom je možné obnovovať len za podmienok, že obaja rodičia si plne uvedomia dosah negatívnych emócií a hostility, ktoré voči sebe majú a ich dosah na psychiku ich spoločného jediného syna Q..." Na základe týchto výrazne narušených, patoplastických vzťahov rodičov sa psychický stav maloletého nezlepšuje, naopak stále pretrvávajú ataky regresného správania a stagnácie v istých oblastiach sociálneho vývinu. Obaja rodičia by si mali uvedomiť, že maloletý už 18.08.2014 vnímal konflikty medzi rodičmi výrazne negatívne, už v danom období narúšali jeho psychickú pohodu, nakoľko ich nedokázal adekvátne emocionálne spracovať. Vyjadril túžbu, aby sa aktuálna rodinná situácia upokojila, aby mohol s členmi svojej rodiny komunikovať bez strachu a napätia z vyvolania možného konfliktu medzi nimi. V tomto období mal vytvorené pozitívne citové väzby k obojom rodičom. Na základe uvedeného je zrejmé, že za psychický stav maloletého sú zodpovední obaja rodičia, teda nielen otec alebo len matka.

Z uvedeného vyplýva, že sa rodičia raz jeden, raz druhý viacej venujú svojim predstavám a egoisticky hľadajú viac na svoje záujmy, je potrebné pracovať v prvom rade na vytvorení istých pravidiel a hraníc, ako by rešpektovali jeden druhého, pretože sú obaja rodičmi maloletého a na základe psychologického znaleckého posudku sú obaja kompetentní zabezpečovať starostlivosť o maloletého, pričom sa nepreukázali dôvody k zákazu styku. Na základe uvedeného odporučil nariadiť psychologické párové poradenstvo so zameraním na dohodnutie pravidiel a hraníc, rešpektovanie osobností oboch rodičov

navzájom. Tohto poradenstva by sa mali spoločne zúčastňovať rodičia, pričom výber psychologického pracoviska môže stanoviť súd alebo samotní účastníci (matka a otec). Až po absolvovaní týchto stretnutí je možné prizvať maloletého do poradenského procesu.

Návrh výchovného opatrenia teda pobytu maloletého v zariadení odbornej diagnostiky s cieľom obnovenia stretnutí maloletého s otcom v prvom rade musí posúdiť Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, ktoré posudzuje výchovné prostredie matky, kde určí, či je ne/vyhovujúce. Z hľadiska súdno-znaleckého posudzovania toto opatrenie považuje znalec za nevhodné a to z dôvodu, že maloletý je vo veku 13 rokov a ako pubescent si už je vedomý celého súdneho procesu, avšak na druhej strane z hľadiska jeho emocionálnej a sociálnej nezrelosti je jeho vnímanie v tejto veci nadmerne subjektívne a do istej miery skreslené, a preto by za svoj pobyt v danom zariadení vinil otca, čím by sa iba prehĺbil jeho hnev voči otcovi a mohlo by to fatálne negatívne ovplyvniť ďalšie budovanie vzťahu s otcom.

25. Podľa predbežnej psychologickkej správy O..L. z 19.10.2015 maloletý verbalizuje odmietanie otca, preto psychologička nedoporučuje stretávanie s otcom na silu. Podľa jej záverov v správe z 19.10.2015 č.l. 125 je potrebné postupné obnovovanie dôvery medzi otcom a maloletým. Tiež konštatuje stresové prežívanie dieťaťa na podklade napätých vzťahov medzi rodičmi.

26. Podľa potvrdení M..Y. z 5. A 9.10.2015 u maloletého je nutná medikácia a návštevy u psychológa, pretože jeho stav nie je stabilizovaný, je nutná medikácia, a nie je vhodné stretávanie otca s maloletým. Doporučila maloletému kludové prostredie bez kontaktu otca nutné je psychologické vyšetrenie. M.. K., učiteľka maloletého v správe z 10.10.2015 uviedla, že maloletý sa s otcom odmietol stretnúť v škole, maloletý jej povedal, že na otca nemá dobré spomienky, pustil sa do plaču.

27. Podľa úradného záznamu z 6.10.2015 sa dostavila na úrad práce soc. vecí a rodiny matka s P. C., uvádzali, že maloletý ma psychické problémy, maloletý má problém stretnúť sa s otcom. Poukázala, že zo strany otca bola privolaná polícia. Otec nerešpektuje potreby maloletého. Maloletý sa vyjadril pred pracovníčkou úradu, že keď bol s otcom, musel behať a jesť šaláty. Otec mal na neho kričať, v hokeji mu poradil, aby radšej sám vystrelil na bránu a neprihrával. S otcom sa odmieta stretávať preto, že na neho kričal a nútil ho robiť veci, ktoré nechcel.

28. Podľa záznamu z 14.10.2015 bol vykonaný pohovor s matkou a otcom maloletého na úrade práce soc. vecí a rodiny, matka poukazovala že otec obťažuje pedagogický zbor, maloletý má z otca traumy, bojí sa stretnutia s ním. Vyjadril sa, že keď bude musieť ísť k otcovi ujde. S otcom bol urobený pohovor, aby sa správal tak, aby to bolo v prospech maloletého.

29. Podľa správy Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Prievidza z 18.8.2014 sa otec domáhal zmeny zverenia maloletého do jeho starostlivosti, medzi rodičmi vládlo napätie a konflikty, rodičia vtedy súhlasili s odborným psychologickým zisťovaním názoru maloletého na zmenu zverenia. Bolo realizovaných 5 konzultácií za účelom zistenia názoru maloletého, z nich vyplynulo, že rodičia majú výrazne narušené interpersonálne vzťahy, momentálne nie je možné dosiahnuť obnovu ich vzťahov, pretože narúšanie vzťahov medzi nimi má dlhodobu pretrvávajúci charakter. Obidvaja chcú poskytnúť maloletému plnohodnotnú starostlivosť. Konflikt medzi rodičmi narúša jeho pohodu, nedokáže ich emocionálne adekvátne spracovať. Túžil, aby sa situácia v rodine upokojila, aby mohol s členmi rodiny komunikovať bez strachu a napätia. Maloletý mal vytvorené pozitívne väzby k obidvom rodičom. Otec nesúhlasil s pokračujúcou psychologickou starostlivosťou, preto proces nemôže byť ďalej realizovaný. Psychológ v závere správy zdôraznil, že je potrebné zo strany rodičov dodržiavať základné princípy rodičovského správania sa pred dieťaťom a nesťažovať mu intorleranciou aktuálnu situáciu.

30. Podľa správy Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Prievidza z 5.11.2015 sa maloletý vyjadril, že s otcom nebol viac ako jeden rok, chce aby to tak ostalo naďalej, otec je zlý, stalo s a že na neho kričal a udral ho päťou alebo mu dokázal vulgárne povedať. Toto nemohol povedať psychologičke, pretože otec mu prikázal, čo má hovoriť. Preto sa vtedy vyjadril, že chce ísť bývať k otcovi. Viac ako rok sa s otcom nestretol, nebol v jeho domácnosti. Dôvodom, prečo sa nechce s otcom stretávať je otcovo správanie. Je starší a viac chápe veci, ktoré sa stali. Pred otcom by mal obavy sa takto vyjadriť, pretože má z otca strach, bojí sa ho. Mama mu hovorila, aby sa s otcom stretol, aby sa na neho nehneval, ale keď sám nechcel za otcom ísť, matka ho nenútila. Nevie prečo sa teraz s ním chce otec stretávať, keď doteraz nechcel. Nedostal od otca ani žiadny darček. Bojí sa ísť s kamarátmi von, bojí sa že tam príde otec, od

strachu ho preháňa a v noci sa budil a mal zlé sny. Pri otázkach, ktoré boli maloletému kladené a týkali sa otca, bol jeho verbálny prejav napätý nespontánny, prestal udržiavať očný kontakt, nastúpil tremor prstov, rozplakal sa. Vyjadrovanie xsa na adresu otca je pre maloletého v aktuálnej dobe traumatizujúce. Ďalej podľa tejto správy boli rodičia v roku 2014 zaradení do programu mediácie, k uzavretiu dohody o začatí mediácie nedošlo. Od rozvodu sa styk otca s maloletým nerealizoval. Otec sa styku nedomáhal, nepodal návrh na výkon rozhodnutia. Maloletý sa s otcom odmietol kontaktovať aj telefonicky. Matka sa odmietla ďalšieho programu mediácie zúčastniť.

31. Podľa lekárskeho správ M..Z. Y. aj v roku 2014 (25.9.2014 a 17.9.2014) doporučila, aby maloletý, ktorý bol psychicky deprimovaný a mal prejavy organického psychosyndrómu, zostal u matky zo zdravotnej indikácie.

32. Otec predložil lekárske správy z 1.2.2013 a z 26.6.2014 k záťažovým testom maloletého, dokladoval tak dôvod úpravy životosprávy a stravy maloletého - šaláty a beh.

33. Podľa vysvedčení z r.2010/2011 dosahoval maloletý veľmi dobré výsledky.

34. Podľa dožiadania OR PZ Prievidza z 11.12.2015, bola matka prešetrovaná v súvislosti s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia.

35. Podľa vyjadrenia otca č.l. 103-105 z 11.1.2016 maloletý má pocity viny keď by mal otcovi preukázať náklonnosť, matka nemá záujem aby sa syn s otcom stretol. Súčasný stav jej vyhovuje, chlapca mu nemieni dať, ako sa viackrát vyjadřila.

36. Podľa záznamu Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Prievidza z 4.4.2016 otec sa 2.1.2016 zúčastnil hokejového zápasu rodiča -deti, do šatne za nim prišiel svokor so slovami, „tak predsa si prišiel, hlupák?“ Otec mu na to len ukázal prstom aby bol ticho „psss“. Ďalej sa odohral hokejový zápas, na konci si hokejovo ťapli rukami. Matka zámerne zamedzuje kontaktu otca a syna, syna vyviedli von inou šatňou.

37. Podľa záznamu z 28.12.2015 matka zabránila i stretnutiu a odovzdaniu vianočného darčeka starej matky zo strany otca.

38. V podaní z 28.1.2016 poukazuje otec maloletého že matka mu od roku 2014 bráni v styku s maloletým, ešte 1.10.2014 sa maloletý pred sudkyňou vyjadřil, že má rovnako rád matku aj otca. Keď sa chcel so synom stretnúť v roku 2015, už mu to matka s poukazom na lekárske správy neumožnila. Podľa vyjadrenia otca z 23.2.2016 matka maloletého programuje na trvalé zavrnutie otca.

39. Vo vyjadrení z 27.4.2016 sa matka namietala tvrdenia otca že o maloletého sa prevažne starajú jej rodičia, namietala tvrdenia otca o priebehu „rodičovského zápasu“ zo záznamu z 2.1.2016, tiež poukázala že p. L. nemal s otcom kontakt okrem jednej potýčky, kedy mu otec maloletého vulgárne nadával. Žiadala vypočuť p. L. a p.l.. Maloletý tiež nemá zhoršené výsledky v škole, matka stále absolvuje O..L. o čom predkladá správu. Podľa tejto správy z 19.4.2016 maloletý stále, pokiaľ hovoria o otcovi vykazuje známky napätia, prestáva komunikovať. Nespolupracuje. Volí ako cestu zvládania vzťahov v rodine vyhýbanie sa. Potrebuje citlivý a rešpektujúci prístup a čas.

40. Podľa správy z poradensko psychologického procesu z 28.4.2017 bolo v tejto rodine od roku 2013 realizovaných množstvo intervencií, zameraných na úpravu vzťahových a citových väzieb. V roku 2014 bola spolupráca ukončená. Podľa nariadeného výchovného opatrenia bola rodine poskytnutá pomoc, uskutočnili sa tri intervencie s matkou, päť párových intervencií s otcom a maloletým. Matke bolo umožnené zúčastniť sa intervencií, na čo matka reagovala tak, že ona sa s otcom nepotrebuje vidieť. Preto intervencie prebiehali bez nej. Dňa 19.1.2017 sa realizovalo úvodné stretnutie s otcom, maloletému bolo vysvetlené že budú rešpektovať jeho názor, napriek tomu Q. ležal skrútený na sedačke v kresle, odmietol sa vyzliecť, zložiť čiapku. Jeho správanie sa javilo neprimerané a agresívne. Odmietal kontakt aj s pracovníčkami úradu. Preto rodičom vysvetlili, že maloletý je vystavený stresu a nesmiernemu tlaku a preto sa správa neadekvátne.

Dňa 20.1.2017 sa uskutočnila intervencia s matkou, kde je bolo vysvetlené, že budú akceptovať názor maloletého, preto súhlasila s intervenciami 26.1.2017, 13.2.2017, 20.2.2017 a 2.3.2017. Maloletý vtedy

začal komunikovať s pracovníčkami, odpovedal i na otázky otca. Odmietal s otcom očný kontakt. Odmietal od otca dary. Keď žiadala matku, aby tieto dary zobrala, povedala, že ona nič nechce a nepotrebuje. Dňa 2.3.2017 maloletý uviedol, že sa odmieta zúčastniť ďalšej spolupráce. Preto bola spolupráca ukončená. Vzťahy medzi rodičmi maloletého sú narušené rodičovské väzby, prejavujú voči sebe pred maloletým hostilné správanie, neustále sa kofrontujú so vzájomnými zlyhaniami v minulosti a obviňujú sa za súčasnú situáciu. Maloletý ako dôvod odmietania otca uvádza konflikty z minulosti. V tomto postojí je plne rešpektovaný matkou a jej blízkym okolím, čoho boli svedkami aj pracovníci úradu počas intervencií. Vzťahové väzby s otcom preto nie je možné obnovovať, je to možné len ak si obidvaja rodičia uvedomia dosah negatívnych vzájomných emócií na maloletého Q..

41. Otec podaním z 5.6.2017 navrhol odňať maloletého z osobnej starostlivosti matky a zveriť ho na dobu 4 mesiacov do starostlivosti špecializovaného zariadenia, poukázal pri tom na závery správy o výsledku poradensko psychologického procesu z 28.4.2017, na to, že matka vplýva na maloletého negatívne a škodlivo. Tiež súdu predložil listinné dôkazy č.l.422-454, z ktorých vyplýva, že maloletý sa v hokejových zápasoch správa agresívne, čo dosvedčili vyjadreniami i N. Y., otec Q. spoluhráča a brat otca, Q. K..

42. Matka na tento návrh reagovala predložením správy zo školy, č.l. 305, maloletý dosahuje výborné výsledky v škole, dochádzku má pravidelnú, matka sa o syna zaujíma, maloletý chodí do školy čistý a upravený. Navrhla maloletého vypočuť pred súdom, namietala správu z RPPS, namietala že otec sa správal na intervenciách tak, že ju atakoval, nikdy nesúhlasila s umiestnením maloletého do diagnostického zariadenia.

43. Podľa § 26 Zákona o rodine ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

44. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností.

45. Podľa 37 Zákona o rodine ods. 1 nevhodné správanie sa detí, ako aj porušovanie povinností rodičov, vyplývajúcich z ich rodičovských práv a povinností, alebo zneužívanie ich práv môže každý oznámiť orgánu sociálnoprávnej ochrany detí, obci alebo súdu. Rovnako môže každý oznámiť tomuto orgánu, obci alebo súdu skutočnosť, že rodičia nemôžu plniť povinnosti vyplývajúce z rodičovských práv a povinností.

46. Podľa 37 Zákona o rodine ods. 2, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd môže rozhodnúť o uložení týchto výchovných opatrení:

a) vhodným spôsobom napomenie maloleté dieťa, jeho rodičov a iné fyzické osoby, ktoré svojím správaním ohrozujú alebo narušujú jeho riadnu výchovu,

b) určí nad výchovou maloletého dieťaťa dohľad; dohľad vykonáva najmä za súčinnosti orgánu sociálnoprávnej ochrany detí, obce, školy, neštátnych subjektov a zariadenia, v ktorom je maloleté dieťa umiestnené,

c) uloží maloletému dieťaťu obmedzenie v rozsahu potrebnom na predchádzanie a zabraňovanie škodlivým vplyvom, ktoré môžu ohroziť alebo narušiť jeho priaznivý vývin; dodržiavanie uloženého obmedzenia sleduje najmä za súčinnosti obce,

d) uloží maloletému dieťaťu a jeho rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu.

47. Otec svoj návrh na zverenie maloletého do jeho starostlivosti zobral späť, preto súd v tejto časti konanie zastavil s poukazom na § 29 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého navrhovateľ môže počas konania zobrať návrh na začatie konania späť, a to celkom alebo sčasti. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví.

48. Súd zamietol s poukazom na závery znalca, že takýto postoj by utvrdil maloletého v odmietaní otca, i návrh otca na uloženie výchovného opatrenia - dočasného odňatia maloletého z osobnej starostlivosti matky na dobu štyroch mesiacov a jeho zverenie do osobnej starostlivosti špecializovaného zariadenia Orchidea n.o., so sídlom Necpalská cesta 32, Prievidza, ktorý sa mal realizovať na pracovisku v Bošanoch a mala byť uložená povinnosť maloletému podrobiť sa po určenú dobu štyroch mesiacov pobytu a diagnostike a odbornej pomoci v tomto zariadení s úpravou styku s maloletým podľa pravidiel tohto zariadenia. Súd tiež zamietol návrh otca na uloženie výchovného opatrenia maloletému podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu na obnovu vzťahu maloletého k otcovi a odstránenie problémov pri realizácii styku otca s maloletým, s poukazom na neprimerane odmietavý súčasný postoj maloletého.

49. Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a citovaného ustanovenia zákona, súd považoval za dôvodné zmeniť rozsudok OS v Prievidzi 13 P 37/2013 tak, že rozhodol o návrhu otca na úpravu styku a o návrhu matky na zákaz styku tak, že styk otca s maloletým dočasne neupravil. Súd počas pojednávania viackrát neúspešne apeloval na matku maloletého, ktorá otvorene priznala, že otca nenávidí, aby zmenila svoj postoj, čo odmietala, celé pojednávanie poukazovala, že jej správanie maloletého neovplyvňuje, že jeho postoj je daný spomienkami maloletého. S takouto argumentáciou sa súd nestotožnil, potvrdili to i správy o realizácii psychologického procesu i znalecký posudok, že matka sa správa pasívne agresívne, čo nepochybne ovplyvňuje i maloletého. Otec bol aktuálne ochotný pristúpiť na akúkoľvek formu styku s maloletým, počas poradenského procesu sa správal konštruktívne. Z dokazovania vyplynulo, že postoj maloletého v súčasnosti neumožňuje realizovať styk s otcom pre odmietavý postoj dieťaťa. Svoj názor predniesol i pred súdom a vyplýva z neho to, čo potvrdil i znalec v posudku, že správanie maloletého vo vzťahu k otcovi je regresné, nezodpovedá veku dieťaťa. Rodičia aktuálne situáciu s cieľom napraviť vzťahy medzi maloletým a otcom sami nevládajú, je nepochybne potrebné podrobiť sa zrejme dlhodobej rodinnej terapii pod odborným psychologickým vedením. Keďže doterajšia súdna úprava, ktorou súd upravil styk, ktorý s však rok nerealizoval, ani výchovné opatrenie neviedli rodičov k tomu, aby sa spoločne dohodli na zariadení, kde bude takáto spolupráca prebiehať, súd v snahe aktuálne riešiť vyhrotenú situáciu vo vzťahu otec - dieťa, určil konkrétne zariadenie, kde sa rodičia a dieťa podrobia odbornému poradenstvu. Súd uložil výchovné opatrenie rodičom maloletého, otcovi a matke - povinnosť podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu v špecializovanom zariadení Centrum Návrat Žilina, ul. Republika 31 po dobu jedného roka s tým, že nezisková organizácia určí termín a pracovisko poskytnutia psychologického poradenstva, ktoré bude zamerané na odstránenie vzájomnej nenávisťi rodičov, na prijatie vlastnej zodpovednosti za vstup do vzťahu s druhým rodičom maloletého, za kvalitu spolužitia, rozpad manželstva a porozvodovú situáciu, ďalej na rozchod v dobrom s partnerom a partnerkou, ktorého si vybrali ako dospelí za rodiča svojho dieťaťa a na dopriatie lásky a ochrany druhého rodiča, uznanie rovnakej zodpovednosti druhého rodiča za výchovu a starostlivosť o spoločné dieťa a na pochopenie a rozvinutie ďalších aspektov zodpovedného rodičovstva. Zákonná úprava neobsahuje bližšie podmienky realizácie takéhoto výchovného opatrenia, súdu sa ukladá len povinnosť hodnotiť účinnosť výchovného opatrenia /§ 37 ods. 6 Zákona o rodine/. Vychádzajúc z konkrétnych okolností v predmetnej veci súd v záujme okamžitého riešenia situácie maloletého a nového budovania vzťahu otca s dieťaťom určil konkrétne zariadenie, ktoré s poskytnutím poradenstva súhlasí. Je vzhľadom na závery znalca i správanie maloletého pred súdom, keď odmieta tvrdohlavo zmeniť svoj postoj, aj keď mu súd vysvetlil, že podľa odborníkov by to bolo v záujme jeho ďalšieho vývoja a psychickej pohody aj pri hokeji, ktorému sa venuje, aby sa podrobil psychologickému poradenstvu, povinnosťou rodičov, aby postupovali v súlade s najlepšimi odporúčaniami týchto odborníkov, aby sa zamerali do budúcnosti len na riešenie obnovenia vzťahu otca a dieťaťa, aby pred dieťaťom nesústredovali svoju pozornosť len na to, kto a čo zapríčinil, spôsobil a kto za čo môže a podobne. Momentálny stav maloletého je mimoriadne nepriaznivý a nebezpečný pre duševný vývin dieťaťa, keď otec sa podľa súdnej úpravy dôvodne domáha realizácie styku, dieťa vytrvalo otca odmieta, pričom jediné možné riešenie situácie spočíva len v tom, že obaja rodičia urýchlene pristúpia zodpovedne k nariadenému poradenstvu. Súd si je vedomý, že takýmto stavom trpí aj otec dieťaťa, avšak cesta k zblíženiu so synom nemôže viesť cez obviňovanie matky, akokoľvek by matka zapríčinila svojím správaním momentálny negatívny vzťah dieťaťa k otcovi. Na druhej strane matka nemôže dnes hodnotiť situáciu len z pohľadu aktuálneho postoja dieťaťa, ktoré otca nechce, pretože nepochybne takýto stav vytvorila aj ona svojím správaním. Styk otca s dieťaťom je vždy v záujme oboch zúčastnených. Právo na plnohodnotný súkromný život a v rámci neho právo na nadväzovanie rodinných väzieb s najbližšími príbuznými patrí medzi základné osobnostné práva, ktoré si zaslúžia najvyššiu ochranu ak ide o maloleté dieťa. Preto

matka musí pochopiť, že cesta prostredníctvom zákazu styku nie je možná. Je zrejmé, že odborné psychologické vedenie potrebujú obaja rodičia.

50. O trovách štátu súd rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak a § 49 Civilného mimosporového poriadku podľa ktorého účastník platí trovy konania, ktoré vznikajú jemu a jeho zástupcoví, ak nejde o trovy konania, ktoré platí štát. Súd štátu náhradu trov konania nepriznal, keď znalecké dokazovanie bolo nariadené predovšetkým v záujme maloletého. Na základe citovaných ustanovení súd náhradu trov konania štátu nepriznal, a to aj napriek tomu, že štát platil trovy znaleckého dokazovania.

51. Súd zároveň s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti zrušil neodkladné opatrenie, ktorým bol otcovi zakázaný styk s maloletým do skončenia konania vo veci samej, nariadené Uznesením Krajského súdu Trenčín 6Cop/3/2016 - 111 zo dňa 20.1.2016, právoplatné 15.2.2016, pretože v súčasnosti nemá vo vykonanom dokazovaní oporu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie sa podáva na Okresný súd Prievidza v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, spisovú značku, čo sa ním sleduje a podpis), označenie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie môže byť odôvodnené len skutočnosťami uvedenými v § 365 ods. 1,2 CSP.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa ustanovení o výkone rozhodnutia Civilného sporového poriadku a Exekučného poriadku.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na výkon rozhodnutia podľa ustanovení o výkone rozhodnutia vo veciach maloletých Civilného mimosporového poriadku.